

ΜΗΧΑΛΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ἐκδομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Μη
«Χάλεσαι» πωλούμενα ἀντὶ 20 λεπτῶν,
δὲς τῆς ἐβδομάδος, Πέμπτην καὶ Κυριακὴν

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

μὲ ἐκπτώσιν 25 ο/ο, ἥτοι ἐτήσιοι μὲν ἀντὶ 15 φρ.
ἐξαμηνιοὶ δὲ ἀντὶ 8 φρ.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

πωλούμενος αὔριον εἰς τὰς ὁδοὺς ἀντὶ λ. 20 τὸ φυλ-
λάδιον ἐκ σελίδων 16 καὶ διανεμόμενος πρὸς ἐγγραφὴν
συνδρομητῶν.

Ἐν Πειραιεὶ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις, ὅπου ἐπίσης θὰ γίνεταί πώλησις
καθ' ὁδόν, οἱ θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ στέλλουν προηγου-
μένως τὸ τίμημα. Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἐν Βιέννῃ, Ἰανουαρίου 1880.

Σπαράσσεται ἡ ψυχὴ μου καθ' ἐκάστην, διότι ἀκούω νὰ
σημαίνει βροντερὰ ἡ λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, βλέ-
πω δὲ τοὺς πιθηκανθρώπους τοὺς ἐν Ἀθήναις, τοὺς νομίζον-
τας, ὅτι εἶνε πολιτικοὶ καὶ διπλωμάται, διότι προφέρουσι
ψευδίζοντες τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διότι περιφρονοῦσι
τὸν Ἑλληνισμόν, διότι ὁμιλοῦσι συχνὰ πυκνὰ περὶ διπλω-
ματίας καὶ Εὐρῶπης, ἣν προφέρουσιν, ὡς ἐν εἴ-
χην ὄχι δέκα, ἀλλὰ ἑκατὸν ρ, ὡσάκις δὲ τὴν προφέρουσι,
φαντάζονται οἱ δυστυχεῖς, ὅτι τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἔγειναν
καὶ αὐτοὶ Εὐρῶπῳπαῖοι. Ἡ πιθηκώδης αὕτη ψῶρα
ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 21, σήμερον δὲ κατέλαβεν ἀπάσας τὰς
Ἑλληνικὰς κεφαλὰς. Ὁ Ρωμῆος ραγιάς ἠθέλησε μὲν νὰ γείνη
Εὐρῶπῳπαῖος, ἀλλ' ἔγεινε πῖθηκος λεβαντινοραγιάς.

Ἐπαύσαμεν μὲν ὄντες ραγιάδες Ρωμηοὶ, ἀλλὰ δὲν ἐγείναμεν,
οὔτε ἐκείνο, ὅπερ ἔπρεπε νὰ γίνωμεν, Ἑλληνας, οὔτε ἐκείνο, ὅ-
περ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γείνωμεν, Εὐρωπαῖοι, δηλαδὴ Φράγ-
κοι. Θὰ ἦτο γελοῖον, ἐὰν δὲν ἦτο σπαραξικάρδιον, τὸ βλέπειν
καὶ ἀκούειν καθ' ἐκάστην τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας ἐν τῇ φο-
βεῶν ταύτῃ στιγμῇ τῆς ζωῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ ὁμιλοῦν
περὶ Εὐρώπης, ὡς ἂν ἦτο Κυρία τις ἢ πορφυρογέννητος Αὐ-
τοκρατορίσσα, καὶ ὄχι θηριοτροφεῖον ζώων ἀγρίων καὶ φαρ-
μακερῶν, ἅτινα ἀπὸ δέκα ἡδὴ αἰώνων ἐδάγκασαν, ἐξέσχι-
σαν, κατεσπάραξαν καὶ ἐδηλητηρίασαν τὸν Ἑλληνισμόν.
Καθ' ἐκάστην μᾶς ἀπατοῦν καὶ μᾶς συκοφαντοῦν· φανερά
διαρπάζουν τὴν ἱεράν κληρονομίαν ἡμῶν, καὶ ὅμως ὁμιλοῦ-
μεν ἡμεῖς οἱ λεβαντινοραγιάδες πῖθηκοι περὶ «τῶν ἀγαθῶν
διαθέσεων τῆς Εὐρώπης». Κατηντήσαμεν τοιοῦτοι πῖθηκοι,
ὥστε φοβοῦμαι, μήπως, καταβάς εἰς Ἀθήνας, ἴδω τοὺς μὲν
στρατηγούς μας μὲ ξουραφισμένα μουστάκια καὶ μὲ ὀμματο-
γιάλια μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ φαίνωνται καὶ αὐτοὶ Μόλ-
τκαι, τοῦ δὲ πολιτικοῦ καὶ διπλωμάτου μὲ περικεφαλαίαν
σουβλεροφόρον, διὰ νὰ φαίνωνται ἄλλοι Βισμάρκ. Ἡ ψῶρα
αὕτη κατέστησεν αὐτοὺς σχολαστικούς. Ἴνα φαίνωνται
γνήσιοι διπλωμάται καὶ Εὐρῶπῳπαῖοι, οὔτε νοοῦσι τι
αὐτονόμως, οὔτε τολμῶσι νὰ πράξωσι τι αὐτοβούλως, ἀλλ'
ὑποπεύονται καὶ γελῶσι πᾶν ὅτι δὲν ἀνέγνωσάν ἐν τῷ ἐγ-
χειριδίῳ τοῦ Martins, ὅσοι δηλαδὴ ἀνέγνωσαν αὐτό. Τὰ ἐρ-
γα καὶ τὰ σχέδια τοῦ Καβούρ, τοῦ Βίσμαρκ, τοῦ Ρήγα Φε-
ραίου, τῶν Ὑψηλάντων, τῶν Φιλικῶν θὰ ἐφαίνοντο αὐτοῖς
μωρὰ. Εἶνε δὲ ἐν τῇ πολιτικῇ ἔτι γελοιωδέστεροι ἢ ἐν τῇ
στρατηγικῇ οἱ αὐστριακοὶ στρατηγοὶ Βούρμσερ καὶ Μάκκ,
οἵτινες ἦσαν κατευχαριστημένοι καὶ ὑπερήφανοι, διότι αὐ-
τοὶ μὲν ἐνίκηθησαν καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἐν Βιέννῃ
τότε ἐν τοῖς σχολείοις διδασκομένης στρατηγικῆς, ὁ δὲ Βο-
ναπάρτης δὲν ἐντράπη νὰ τοὺς νικήσῃ παρὰ πάντας τοὺς
κανόνας. Τί ἐστὶ ἐθνικὴ ἐνέργεια πρὸς συγκέντρωσιν καὶ ἐν-
θουσιασμόν τοῦ Πανελληνίου, διπλωματικὴ ἐργασία πρὸς
διαίρεσιν, ἀπάτην, ἐξασθένησιν καὶ ἥτταν τῶν ἐχθρῶν ἡ-
μῶν, ἔλξιν δὲ καὶ περιποίησιν νέων φίλων, συγκέντρωσιν δὲ
καὶ ἐνθουσιασμόν τῶν παλαιῶν, τοῦτο εἶνε ὄχι μόνον ἄγνω-
στον, ἀλλὰ καὶ ὅλως ἀκατάληπτον καὶ ἀχώρητον ἐν ταῖς
στεναῖς κεφαλαῖς τῶν λεγομένων πολιτικῶν ἡμῶν, οἵτινες
εἶνε μεγαλοφυέστατοι ἐν τῇ μικροραδιοουργίᾳ καὶ μεγαλοκα-
κουργίᾳ, ἣν ὀνομάζουσι καὶ νομίζουσιν ἐσωτερικὴν πολιτι-
κὴν, βλακωδέστατοι δὲ καὶ σχολαστικώτατοι ἐν τῇ μεγάλῃ

Πανελληνιῶ πολιτικῇ. Νομίζουσιν, αὐτοὶ οἱ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ μικροπολιτικῇ τρυποῦντες πάντας τοὺς τοίχους καὶ ἀνοίγοντες πάσας τὰς ὑπονόμους, ὅτι ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ ἀρκεῖ νὰ ἴδῃ τις ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐπὶ τινα λεπτά τῆς ὥρας, πρὸς τὴν ἡ ξένον ὑπαλληλίσκον, καὶ ἐξετέλεσε τὸ διπλωματικὸν αὐτοῦ ἔργον. Τὸ ξηρόν των δὲν ἐχώρεσε ποτὲ, ὅτι ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ τὰ πάντα κατορθοῦνται ὑπὸ τῶν ὀλιγίστων καὶ σοφῶν ἐν τοῖς ὑποσκηνίοις, καὶ ἐκεῖ προετοιμάζονται, ἵνα μετὰ ταῦτα παρασταθῶσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς πρὸς τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀσώφων καὶ μωρῶν. Κυρίαί, φίλαι, φίλοι, συγγενεῖς τῶν ἐν τοῖς πράγμασι συντελοῦσιν εἰς κατόρθωσιν διπλωματικῶν σχεδίων πολὺ πλεόν ἢ ὑπουργοὶ καὶ πρέσβεις. Ἐπὶ τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως εἶπον τῷ φίλῳ μου Βούλγαρη σχέδιον, δι' οὗ ἡδυνάμεθα τὸν τότε δεσπόζοντα τῆς Εὐρώπης Ναπολέοντα νὰ ἐλύσωμεν ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ τῆς Αὐτοκρατορίσσης, διὰ τοῦ Πρίγκηπος Ναπολέοντος καὶ διὰ Κυρίας τινος ἰσχυροτάτης παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι, ἣν ἐγνώριζα καλῶς. Ὁ Βούλγαρης, ἀδιάφορος μὲν καὶ περιφρονητικὸς πρὸς τὰ φράγκικα πράγματα, φρόνιμος ὅμως καὶ φιλόπατρις φύσει καὶ πιστεύων τοὺς λόγους μου, ἐπέστη. Ὁ τότε ὅμως ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Π * * * * *, ὁ τύπος τοῦ ξιππασμένου Τουρκοραγιά, τοῦ ἀποφασίσαντος καὶ καλὰ νὰ γείνῃ Εὐρωπαῖος μὲ ἑκατὸν ρ, ὁ δικητορεὺς καὶ δηλητηριστὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ διδάσκαλος τῆς πιθηκώδους Ἑλληνικῆς διπλωματικῆς, ὁ καυχώμενος, ὅτι ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἀνεγίνωσκε καθ' ἑκάστην τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Martins, διέερθε τὰ ἱμάτιά του, ὅχι μόνον, διότι ἐτόλμησε νὰ ἐκφέρῃ γνώμην περὶ ἐξωτερικῶν πραγμάτων ἀνθρώπος, μὴ σπουδάζας τὴν διπλωματικὴν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν, κατασκευάζων ταχέως καὶ φιλοκάλως πλίκους, ἀλλὰ καὶ διότι τοιοῦτο σχέδιον οὔτε ὁ Martins ἀνέφερεν, οὔτε κανὲν ἄλλο κινεῖται φραγγικὸν σταμπαρισμένον. Μετὰ ταῦτα εἶδον ἐν Παρισίοις τὴν Κυρίαν ἐκείνην, ἀνέφερα αὐτῇ τὸ σχέδιον, ἡ δ' εὐγενῆς γυνὴ ἑγκαρδίως ἐλυπήθη ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ, μ' ἐβεβαίωσε δὲ, ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ἐκερδίσαμεν δι' αὐτοῦ τὸν Ναπολέοντα καὶ τὴν Αὐτοκρατορίσσαν. Πισόντος τοῦ Βούλγαρη, εἶπον τὰ αὐτὰ τῷ κ. Κουμουνδούρῳ, ὅστις, καὶ τοι μὴ φίλος μου, ὅμως ὡς ὁζὺς καὶ εὐφυὴς ἀνὴρ, ἡμέσως παρεδέχθη. Ἀλλὰ.

Οὕτω ἐμποδίσθη μέγα καὶ Πανελλήνιον ἔργον. Οὕτω ἀποφασίζονται τὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τοιαύτῃ φαρμακερὰ κακοήθεια, τοιαύτῃ δὲ ἀμύελος μωροπιστία διέπουσι τὰ τῶν Ἑλλήνων.

Ἀναστ. Γεννάδιος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὅριστικῶς ἀναχωρεῖ ἐκ Κερκύρας τὸ πρῶτ' τῆς Κυριακῆς τῶν ἐκλογῶν ὁ Βασιλεὺς διὰ νὰ μὴ ἀναπνεύσῃ καμμίαν κάλπικην ὁσμὴν, ἀφικνεῖται δὲ ἐνταῦθα τὴν Τετάρτην, τὴν δὲ 12 Ἰουλίου ἀναχωρεῖ διὰ Βισβιάδεν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Κοπενάγην αὐθις καὶ εἰς Πετροῦπολιν, διὰ νὰ γίνῃ πλήρης ἡ περιόδεία. Σήμερον δὲ ἀναχωρεῖ ἐκ Πετροπόλεως ἡ Βασίλισσα ἐπανερχομένη ἐνταῦθα.

Ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη νὰ ὀρισθῇ διάδοχος τοῦ κ. Γρίβα ἐν τῷ ἀρχηγείῳ τῆς Θεσσαλίας, τοιοῦτος ψιθυρίζεται ὁ ὑποστράτηγος κ. Πᾶνος Κορωναῖος.

Καὶ ἡ σημερινὴ ἐκθεσις τοῦ κ. Ἀναστασίου Γενναδίου, ἣν δημοσιεύομεν, πλήρης πικροτάτων ἀληθειῶν· ὁ μυριόρρους Εὐρωπαϊσμός, ἐν τόσῳ εὐφῶς διακωμῶδει, ἀπειλεῖ παντελῇ ἀποκτίνωσιν. Διότι ὁ Ἕλλην παῦων τοῦ νὰ ᾔνε Ἕλλην, βεβαίως εἶνε κτῆνος. Καὶ σημειώσατε ὅτι ἐκ τῶν ὀλίγων, οὔτινες ἡδύναντο νὰ γίνουιν Εὐρωπαῖοι, ἦτο καὶ ὁ κ. Γεννάδιος, ἐπὶ εἰκοσαστιᾶν διατρίψας ἐν Εὐρώπῃ ἀναστρεφόμενος τὸν ὑψηλότερον Εὐρωπαϊκὸν κόσμον. Ἀλλ' ὁ ἐν Εὐρώπῃ βίος τῷ ἐχρησίμευσε μᾶλλον ὡς ἀένανον ζώπυρον τοῦ ἀνεξάντλητου ἑλληνισμοῦ του.

Ὁ Ρότχιλδ ἐν Ἑλλάδι! Ὁ μέγας Ἰουδαῖος Τραπεζίτης ἔρχεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν τὰ Ὀλύμπια! ποῖος ἡλεκτρισμὸς τῆς χώρας μας καὶ ποῖοι ἀρνητικοὶ ἡμεῖς πόλοι!

Σήμερον καθρέθη τῶν στρατιωτικῶν ἐμβλημάτων του ἐν τῇ πλατείᾳ Κολωνακίου ἐν μέσῳ τετραγώνου συγκεκριμένου ἐξ ἐνωμοτιῶν τῶν τριῶν ὄπλων καὶ μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Αἰλώση ὁ εἰς πενταετὴ εἰρκτὴν δι' ἀναίρεσιν καταδικασθείς στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ Κόλιας Τάσας, ὅστις εἰς τὴν προσταγὴν τῆς καθαιρέσεως μόνος παρέδωκε τὸν στρατιωτικὸν πῖλον καὶ παρεδόθη ἀμέσως εἰς τὴν Νομαρχίαν.

Ἐπιστῶμεν πολὺ τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐπὶ τοῦ λίαν σπουδαίου περὶ ἀποικισμοῦ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἀρθροῦ, ὅπερ ἐπιλοπόνησεν παρακληθεὶς ὑρ' ἡμῶν ὁ συνοδευσας εἰς τὴν ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν ἐκδρομὴν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐπὶ τῶν πέριξ Βάρνης, Ἑλλήνων ἱεροδιάκονος Ἀθανάσιος Λαχοδάρης, μεστὸς ἱεροῦ αἰσθήματος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν του καὶ τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ χριστιανούς Ἕλληνας, τῶν ὁποίων τὰ πάθη ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς παρηκολούθησε καὶ πολλὰκις συνετέλεσεν ἵνα μετριάσῃ.

Μετὰ τὸ Ὑάθιρο Καπέλλο, δι' οὗ αἰσίως καὶ φαιδρότατα κατῆρξατο τῶν παραστάσεων ἐν τῷ Παραδείσῳ ὁ θίασος Ταβουλάρης, ἡκολούθησε προχθὲς ἡ διδασκαλία τοῦ μικροῦ καὶ συγκινητικοῦ, ἀλλ' ἐγκρατοῦς δραματίου *Εἶνε τρελλὴ*, κατὰ τὴν εὐφραδῇ μετὰφρασιν τοῦ κ. Σκυλίτση, ἐν τῷ ὁποίῳ τοσοῦτ' ἐπιτέχνως, ὡς γνωστὸν, πρωταγωνιστεῖ ὁ κ. Διονύσιος Ταβουλάρης. Παρετηρήταμεν εὐχαρίστως ὅτι πάντα τὰ πρόσωπα τὰ παίζοντα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ δραματίῳ ἐκτελοῦσιν εὐχερῶς τὰ μέρη των, ἀλλ' ἰδιαιτέρως μνημονεύομεν τὸν ὑποκρινόμενον τὸν ἱατρὸν κ. Παρασκευόπουλον διὰ τὸ δοκτορικώτατον αὐτοῦ παράστημα καὶ τὴν φυσικὴν καὶ καταλλήλως χρωματιζομένην ἀπαγγελίαν.

Μπορούσατε νὰ φαντασθῆτε ὅτι θὰ εὕρισκοντο ἀνθρωποὶ διίσχυρίζόμενοι ὅτι δὲν δικαιῶνται νὰ μετέρχεται τὸν ὀδοντοῖατρὸν ὁ πανελλήνιος ὀδοντοῖατρός **Διαμαντόπουλος** ὁ ἐξασκῶν τὴν τέχνην του ὅχι ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, ἀλλ' ἐν ὑπαίθρῳ, ἐν ταῖς πλατείαις, εἰς τὸ ἀναβρυτήριο, εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ ἀεροστάτου, μὲ τὴν μοναδικὴν ἐκείνου εὐκολίαν, τὴν ἀποσπῶσαν τὴν ἐκπληξίν καὶ κάμνουςαν ὅλους νὰ χάσκουν καὶ ἐκείνους τῶν ὁποίων βγάξει τὸ δόντι ὁ κ. Διαμαντόπουλος καὶ ἐκείνους τῶν ὁποίων δὲν βγάξει,